

LISTY

OBEC DUBODIEL • ROČNÍK 26 • ČÍSLO 1 • JÚL 2026

WWW.DUBODIEL.SK

Milí naši čitatelia!

Prvé horúce letné dni máme za sebou. Ale aj prvý polrok, ktorý bol plný rôznych tradičných aj nových podujatí, na ktoré si zaspomíname v našich LISTOCH. Ale nazrieme aj do minulosti, spomienok, do dobovej tlače, v ktorej náš pisateľ píše o rodnej obci. Veď rodný kraj nie je len miesto nášho narodenia, ale niečo, čo nás presahuje. V I. polroku našu obec zviditeľnili aj zábery televízie a to hneď v dvoch programoch: v televíznej relácii Bez servítky a neskôr relácia Nové bývanie. Ako ju zviditeľňujú naši mladí, na to sa pozrieme ich očami.

Máme pred sebou čas oddychu, prázdnin, dovolení, stretnutí s rodinou a priateľmi. Ale aj čas uvedomiť si, že i jednoduché veci majú svoju hodnotu. Veď: „Nie všetko, čo je dôležité, musí byť veľké. Niekedy majú najväčšiu silu práve drobné chvíle, ktoré prežívame v pokoji.“ A našim deťom prajeme prázdniny, ktoré sú jedinou naozajstnou odmenou za zvládnutie všetkého, čo počas školského roka absolvovali. Nech sú šťastné, plné smiechu, dobrodružstiev a slnečných dní. Nech si oddýchnu, načerpajú nové zážitky a vytvoria spomienky, ktoré im zostanú navždy.

A teraz sa už pozeríme spolu, čo všetko sa u nás udialo. Krásne leto všetkým!

L. Šťastná

Vážení spoluobčania.

Priznám sa, že v čase vydania týchto našich novín som si myslel, ako sa pochválime s prebiehajúcimi prácami na rekonštrukcii budovy bývalého MNV a plánovaného nového obecného úradu. No realita je bohužiaľ iná. V decembri minulého roka boli na náš účet poukázané finančné prostriedky určené na rekonštrukciu spomínanej budovy. Ku dnešnému dňu nám však nebolo umožnené ich čerpanie, pretože ani pol roka od ich pridelenia nie je Envirofondom ukončená kontrola verejného obstarávania a projektovej dokumentácie. Z našej strany boli všetky náležitosti a termíny dodržané, taktiež sme boli v maximálnej miere súčinní pri doplnení požadovaných informácií, resp. dokumentov.

Neskutočne dlho trvajúce spracovanie grantov zo strany štátu brzdi našu samosprávu v investovaní do iných projektov, pretože nevieme, aké množstvo finančných prostriedkov budeme musieť uvoľniť z nášho rozpočtu na zrealizovanie rekonštrukcie, nakoľko pridelené prostriedky nepokryjú celú sumu diela. Som však presvedčený, že všetko, čo sme poslali na kontrolu, je už skutočne všetko a čoskoro začneme s prácami.

No i napriek týmto prieťahom, obec v prvom polroku tohto roka uskutočnila viacero investičných zámerov. V januári sme zakúpili nový traktor značky Tauros s radlicou a posýpačom. Hlavným dôvodom kúpy traktora je údržba miestnych komunikácií v zimnom období a taktiež flexibilita nasadenia techniky v potrebnom čase a rozsahu.

V rámci údržby a starostlivosti o verejné priestranstvá sme oslovili profesionálneho arboretistu Ing. Mikuša, ktorý sa podujal na orezanie líp na miestnom cintoríne. Práce prebehli v mesiaci marec a osem líp, ktoré sú súčasťou nášho cintorína bolo odborne orezaných a preriedených, čím sme výrazne eliminovali možnosť ulomenia konárov a vzniku prípadnej škody.

V čase veľkých klimatických zmien patrí starostlivosť o miestny verejný vodovod medzi našej priority. Tento rok sme začali s postupnou výmenou starých vodomeroch, s čím súvisí i kontrola prípojok vo vodomerných šachtách a prípadná možnosť úniku vody. Voda sa v súčasnosti stáva najvzácnejšou komoditou a preto je v záujme nás všetkých rozumne s ňou hospodáriť, občas skontrolovať vodomernú šachtu a prípadnú poruchu bezodkladne nahlásiť.

Ďalšou aktivitou bolo zahájenie prác na vybudovaní prístrešku pre techniku vo dvore obecného úradu. Obec disponuje viacerými motorovými vozidlami, pre ktoré nemá vhodné parkovacie priestory. Spomínaný prístrešok nám tento problém odstráni. V súčasnosti máme vybetónovanú plochu prístrešku, zakúpili sme kovové profily a postupne začíname s ich osádzaním.

V rámci bezpečnosti a ochrany zdravia sme na podnet poslancov obecného zastupiteľstva osadili na cestu okolo detského ihriska dva spomaľovače. Pravdou je, že nie všetci vodiči, ale i cyklisti sa na tomto úseku MK správali zodpovedne. Sme presvedčení, že spomaľovače spolu s doplneným dopravným značením zabránia prípadnému možnému ohrozeniu, najmä detí, ktoré túto lokalitu vo veľkom navštevujú.

Ďalšími aktivitami obce v tomto polroku boli:

- inštalácia veľkého balíkoboxu od firmy Packeta na námestí obce
- doplnenie verejného osvetlenia
- osadenie dvoch ozdobných parkových lúčov na námestí
- oprava rozhlasu
- zakúpenie aplikácie na sledovanie a monitorovanie prietoku a výšky hladiny vody vo veľkom vodojeme
- objednávka interiérových dverí do miestnej ZŠ
- odvoz štiepky zo zberného miesta.

Vážení spoluobčania. V mene svojom, pracovníkov obecného úradu a poslancov OZ Vám prajem krásne prežitie letných dní (nie tak horúcich, ako sme mali na Vinohrátkach), prežitých v zdraví a pohode.

starosta obce

DRAHÍ BRATIA A SESTRY

Prežívame leto – obdobie slnka, oddychu a nových zážitkov. Jeho začiatok je tento rok naozaj horúci, a tak si neraz povzdychneme, že by nám dobre padol osviežujúci dážď – nielen pre nás, ale aj pre naše polia, záhrady a celú prírodu, ktorá túži po vlahu.

Leto a čas dovolení však nie sú len príležitosťou uniknúť od každodenných povinností. Sú predovšetkým vzácnym darom – darom zastaviť sa, spomaliť a venovať viac času svojim najbližším, rodine i priateľom. Zároveň sú pozvaním nájsť si viac priestoru pre Boha – v tichu, pri modlitbe či pri pohľade na krásu hôr, lesov alebo večernej oblohy. Práve v takýchto jednoduchých chvíľach si často najviac uvedomujeme, koľko darov denne dostávame.

Oddych nám pomáha načerpať nové sily – telesné i duchovné. Keď si odpočinie telo, môže sa viac otvoriť aj naše srdce. Nech je preto toto leto časom obnovy, vďačnosti a prehlbenia nášho vzťahu s Bohom, ktorý nás sprevádza na každom kroku.

Uplynulú nedeľu sme po svätej omši požehnávali autá. Toto požehnanie nie je len prosbou o bezpečné kilometre na cestách, ale aj pripomienkou, že kamkoľvek cestujeme, patríme Kristovi. Nech nás teda každá cesta vedie nielen k novým miestam, ale aj k tomu, aby sme svojím správaním, ochotou, trpezlivosťou a úsmevom vydávali svedectvo o láske a добрôte nášho Nebeského Otca.

Zo srdca vám prajem, aby ste počas prázdnin a dovolení prežili mnoho radosti, pokoja a múdrych rozhodnutí. Nech si domov prinesiete nielen krásne fotografie, ale predovšetkým nezabudnuteľné zážitky, ktoré obohatia vaše srdcia a posilnia vaše vzťahy.

Nech vaše kroky sprevádza dobro, pokoj a Božie požehnanie. Vyprosujem vám milostiplný čas oddychu, naplnený radosťou, ochranou Panny Márie, vašich nebeských patrónov a istotou, že Pán kráča s vami na každej ceste.

*S požehnaním
váš farár*

SLÁVNOSŤ 1. SVÄTÉHO PRIJÍMANIA

Dňa 10. 5. 2026 v Kostole Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej v Dubodiele prijalo 13 detí sviatosť prvého svätého prijímania. Deti sa niekoľko mesiacov poctivo pripravovali na tento výnimočný deň, kedy mohli po prvýkrát prijať Pána Ježiša do svojho srdca. Veľká vďaka patrí najmä nášmu pánu farárovi L. Utekalovi a všetkým, ktorí ich s trpezlivosťou a obetavou láskou učili a pripravili na prvé sväté prijímanie. Bol to požehnaný čas pre nás všetkých. Naším prvoprijímacím deťom prajeme, aby im čistota a nadšenie z tohto dňa vydržala po celý život. Nech je toto prvé stretnutie s Ježišom v Eucharistii ich silným základom, o ktorý sa budú môcť vždy oprieť v každom dni svojho života.

Katarína Muchová

SLÁVNOSŤ UVÍTANIA DETÍ DO ŽIVOTA SA V NAŠEJ OBCI STALA RADOSTNOU TRADÍCIOU

Pri tejto príležitosti sme aj tento rok privítali na Obecnom úrade detičky, ktoré sa narodili v minulom roku 2025. Na milej slávnosti boli postupne predstavení najmenší občania našej obce. Pán starosta v slávnostnom príhovore poprial rodičom, aby mali pri výchove svojich ratolestí dostatok lásky a trpezlivosti ale aj zodpovednosti. Detičkám predovšetkým pevné zdravie, lásku a šťastné detstvo.

Po príhovore nasledoval zápis do pamätnej knihy a odovzdanie malého darčeka. Milú a radostnú atmosféru spríjemnili svojim vystúpením aj Anička a Timko Kišoňovci a Mirka Kopecká. Po skončení oficiálnej časti nasledovalo tradičné fotenie v drevenej kolíske.

*Vitaj medzi nami utešené dieťa, nech na Teba iba dobré sudby žitia letia.
Nech Ti Pán Boh požehnáva všetky žitia roky a buď šťastné v svete krásnom mnohé dlhé roky.
Nech Vám v zdraví, láske rastie, nech Vám dáva iba šťastie.*

JP

VIANOČNÉ ZASTAVENIA

Vianočné obdobie v našej obci bolo predovšetkým o hrejivých stretnutiach vo farskom kostole.

Začalo už tradičnou polnočnou svätou omšou vinšom a spevom členov Dubienky. Na Božie narodenie deti v jasičkovej pobožnosti predviedli v hranom divadielku pravý zmysel Vianoc – lásku, jednoduchosť a radosť zo spolupatričnosti. Zvládli to s veľkým srdcom, radosťou a pokorou, s peknými kulisami, kostýmami a rekvizitami.

Dňa 27.12. 2025 rozozvučali náš kostol svojimi krásnymi hlasmi a nástrojmi členovia speváckeho zboru. Ich interpretácia hudobných skladieb vytvorila s hovoreným slovom hlbokú harmóniu a pripomenula bohatstvo ukryté v našich koreňoch.

Dňa 3. 1. 2026 sme prežili príbeh plný hudby, emócií a vianočnej radosti vo vystúpení speváckeho zboru Jána Pavla I. a detského speváckeho zboru Nezábudky zo Žitavian. Predstavili sa s vianočným muzikálom Láska príď, ktorý bol skutočným pohladením duše, vzácnym časom pokoja, vďačnosti a novoročnej nádeje. Tieto koncerty nám potvrdili, že ak sa spoja hudba a ľudská ochota a láskavosť, vzniká niečo, čo nás vnútorne obohacuje ešte dlho aj po zaznení posledného tónu.

L. Šťastná

KEĎ SA HUDBA SPOJÍ S TRADÍCIAMI A VIEROU

Vianoce sú obdobím, keď sa na chvíľu zastavíme, stretneme sa s najbližšími a v tichu si pripomenieme skutočný význam sviatkov. Práve v tomto duchu sa 27. 12. 2025 uskutočnil už 9. ročník nášho Vianočného koncertu.

Tohtoročný program bol venovaný kresťanskému posolstvu Vianoc a ľudovým tradíciám, ktoré po celej generácii sprevádzali sviatočné dni v našej obci i na Slovensku. Spevom, hudbou a slovom sme sa spoločne preniesli do čias našich starých rodičov, spomenuli si na štedrovečerné zvyky, koledovanie,

vinše i jednoduchú radosť z narodenia Spasiteľa. Bolo pre nás veľkou ct'ou môcť tieto tradície oživiť a podeliť sa o ne s každým, kto prišiel.

Najväčšou odmenou pre nás však bol pohľad na zaplnený kostol. Sme radi, že ľudia si aj v dnešnej uponáhľanej dobe chcú nájsť chvíľu na stíšenie, spoločné stretnutie a prežitie Vianoc prostredníctvom hudby a viery. Ďakujeme všetkým, ktorí prišli, za ich priazeň, podporu a srdečnú atmosféru, ktorú spolu s nami vytvorili. Bez vás by tento večer nemal svoje jedinečné čaro.

Naše poďakovanie patrí aj všetkým spevákom a tým, ktorí venovali svoj čas, energiu a nadšenie prípravám koncertu. Vďaka spoločnému úsiliu vznikol večer, ktorý bol nielen kultúrnym podujatím, ale aj krásnym duchovným zážitkom a pripomenutím hodnôt, na ktorých Vianoce stoja – viery, lásky, pokory a vzájomnej blízkosti. S nadšením už hľadáme do budúcnosti. Veríme, že sa o rok opäť stretneme pri malom jubilejnom 10. ročníku Vianočného koncertu a spoločne nadvižeme na tradíciu, ktorá sa stala neoddeliteľnou súčasťou vianočných sviatkov v našej obci. Tešíme sa na všetkých, ktorí prídu s nami zdieľať chvíle pokoja, radosti a spoločného spevu.

Michaela Červená

DOBRA NOVINA – „OD SRDCA K SRDCU“

Aj tento rok nás priatelia z Dobrej noviny pozvali do služby koledy pre dobrú vec, a tak sme počas adventu oslovili deti i rodičov, aby svojím časom, hláskom a nôžkami prispeli u nás v Dubodiele k utuženiu komunity a v africkej Etiópii k zlepšeniu zdravotnej starostlivosti. Našťastie sa našlo veľa šikovných detí a obetavých rodičov, aby sme 6. januára prešli Dubodiel od jedného konca na druhý a spevom, občas i nejakým žartom priniesli do rodín trošku ľudského tepla a hudbu a spev z našej ľudovej tradície. Aj medzi vami – čitateľmi sa našlo veľa štedrých a prajných ľudí, ktorým nie sú osudy druhých ľahostajné, za čo vám zo srdca ďakujeme a dúfame, že služba detí v tejto koledníckej myšlienke bude aj naďalej rásť.

S vďakou a úctou Dominika a Katka.

Dominika Hrmová

FAŠIANGY A S NIMI SPOJENÉ TRADÍCIE

Fašiangové obdobie je tradičný čas veselosti, zábavy, zabíjačiek a hojnosti. V takejto atmosfére prebiehali aj tie naše.

Po veselom sprievode po obci sa v kultúrnom dome konali fašiangové hody, o ktoré sa zaslúžili naši majstri Jožko Červený a Stanko Petrik so svojim „mančaftom“. Stoly sa prehýbali pod zabíjačkovými špecialitami a návštevníci si mohli pochutnať na pečených jaterniciach, klobáske, zabíjačkovej kapuste, či voňavých rezňoch. K tomu sa podávalo čapované

pívko a hostina bola takmer dokonalá. Nechýbal ani dezert v podobe výborných fašiangových šišiek od šikovných kuchárov Majky Kopeckej a Agátky Mihálkovej.

Po skvelej hostine nasledovala fašiangová zábava. Súčasťou zábavy býval dlhé roky maškarný ples. No tento rok sa organizátori rozhodli oprášiť tradíciu pochovávania basy.

Tradícia pochovávania basy predstavuje symbolické ukončenie veselého fašiangového obdobia, ktorá

sa koná pred Popolcovou stredou a ohlasuje nástup 40-dňového pôstu – času stíšenia a duchovnej prípravy na Veľkú noc.

Počas fašiangovej zábavy sa pred polnocou zhromaždil smútočný sprievod v maskách (v réžii našej folklórnej skupiny Dubienky). Úlohy „farára“ sa excelentne zhostil Milanko Filko. Pri smútočných spevoch a prejavoch mu sekundovali kostolník a organista, v podaní Jožka Červeného a Jarka Petríka. Pri akte pochovávaní basy boli nemenej dôležití aj miništranti a plačky.

Hlavným cieľom smútočného obradu pochovávaní basy bolo nielen pripomenúť si ľudové tradície, ktoré sú stále neoddeliteľnou súčasťou nášho života, ale hlavne zabaviť prítomných, priniesť im radosť a uvoľnenie. Že sa nám to podarilo, sme cítili z obrovského potlesku a neutíchajúceho smiechu.

JP

DUBODIEL V STAREJ TLAČI

VÝBER ČLÁNKOV JOZEFA PETRÍKA, ROĽNÍKA, V DOBOVOM ČASOPISE VLASTĽ A SVET

„S radosťou chytám pero do ruky, bárs je moja ruka aj ťažká, lebo len kosou a motykou je naučená pracovať a perom nie, ale predsa len chcem cteným čitateľom niečo sdeliť, ako tuná nažívame.

Naša obec Dubodiel, teraz Trencséntolgyes zvaná, leží asi na 4 hodiny od mesta Trenčína a asi na 3 hodiny od Bánoviec v jednej krásnej, horami obtočenej doline. Vyše obce na západnej strane vyvierajú mnohé pramene s výtečnou vodou, ktorá nielen našu obec, ale aj susedné obce udržuje. Preto ani neni divu, že nás tu cez leto mnohí bohatí ľudia navštevujú a dobre sa u nás cítia. Krásna príroda nášho kraja ozaj aj zaslúži, aby si ju milovníci prírody obzreli. Na pravom boku našej obce, od severa, asi na dve strelenia leží jeden vysoký vrch, na ktorom za časov našich praotcov vypínal sa jeden veľmi krásny hrad, ktorý bol stavaný ešte za panovania kráľa Bélu IV. Lebo tento kráľ, keď sa po tatárskom plene späť navrátil do krajiny a našiel ju spustošenú, na udržanie

a rozmnoženie obyvateľstva svojej nešťastnej vlasti dal postaviť viac hradov, v ktorých by sa ľudia mohli ukryť pred prípadnými nepriateľmi. Tak si myslíme, že aj tento náš hrad vtedy bol postavený. Tento hrad, ako dejepis Uhorska svedčí, prislúchal aj Jánovi Zápolyovi. Keď Turci v XVI. storočí vtrhli do našej vlasti, ktorú pustošili mečom a ohňom, zapálili aj náš hrad, z ktorého neostalo nič iné, ako zrúcaniny, na ktorých teraz už rastú lieskové a trňové kríčky. Vrch, na ktorom kedysi stál spomínaný hrad, až podnes volá sa Hradisko, na ktorom sa teraz pasú kozy tých chudobnejších ľudí, ktorí si nemôžu vychovať lichvu.“

Jozef Petrik, roľník *Vlast' a Svet*, č. 36, 1944, str. 566

V inom článku roľník Jozef Petrik píše, že od roku 1905, kedy bola urobená komasácia, sa v Dubodiele lepšie gazduje, lebo sa scelili a sústredili polia do väčších celkov. Gazdovia dobre gazdujú, dopestujú veľa obilia aj krmu pre statok, niže dediny majú veľkú dolinu, kde sa lúky kosia aj trikrát za rok. Chovajú peknú lichvu, za pár volov dostanú 1200 aj 1300 korún. Veľmi radi by chovali aj ovce, aj pisateľ J. Petrik, lebo ovce sú užitočné zvieratá, ale v lete ich nemajú kde pásť, je tam málo pastvín. Dúfali, že keď sa predalo panstvo pani Ifigenie d'Harcourt, barónky Sinay, že sa bude parcelovať, ale sa to neuskutočnilo. V Dubodiele je veľa dobrého ovocia, najmä slivky a jablká. Chodia sem nakupovať ovocinári z Vestenickej doliny, ktorí dubodielskym gazdom dobre zaplatia. Za surové ovocie niektorí gazdovia utŕžia 200 aj 300 korún. Ovocie, čo sa nepredá, sušia na zimu.

Zdroj: *Hoblík, Jozef, Janovec, Ludvig, Štiasny, Pavel*
Vlast' a svet, rok vydania 1944, ročník 26, č. 38, s. 598

Z ROZPRÁVANIA DUBODIELČANA P. ANTONA JUDINYHO

V dubodielskej krčme hrávala v nedeľu doobeda hudba. Niektoré Dubodielčanky boli tak šikovné, že si od varenia sviatočného obeda odskočili do krčmy, pri muzike zatancovali dve- tri polky a ešte stihli načas dovariť a podávať obed.

Pod horou bolo viacero sušiarň ovocia, v obci a blízkom okolí sa ho veľa urodilo. Dubodielčania tam sušili najmä slivky, hrušky a jablká. Sušené ovocie chodili ženy predávať na Dolniaky a priniesli do Dubodiela potom potrebný tovar.

V dubodielskom potoku chlapci často chytávali raky, ich klepetá boli a sú dodnes považované za kulinársku lahôdku. Túto zručnosť ovládali aj starší synovia Jána Judinyho. Stojac vo vode, raky chytali holými rukami pod koreňmi vrb. Raz sa rozchýrilo, že v najbližších dňoch majú na Duchonku prísť letovať Stummerovci. Manželka Jána, Anna Judinyová, dostala nápad, že predajom rakov tejto bohatej rodine, by si mohli vylepšiť rodinný rozpočet. Tak sa aj stalo. Dvaja najstarší, Ján a Alojz, nachytali pomerne veľa rakov. Anna ich vložila do prúteného koša a zabezpe-

čila. Pretože starší synovia nemohli, vyslala tretieho syna Antona, vtedy asi desaťročného, mohlo to byť okolo roku 1940, krížom cez lesy do sídla Stummerovcov na Duchonku. Tam mal raky odovzdať, počkať na odmenu a poďakovať. Pred cestou ho matka ešte riadne poučila, ako sa nemá nikde zbytočne zastavovať, púšťať sa do rečí s cudzími ľuďmi, ako pozdraviť, atď. Vtedy ešte doznievali správy o streľbe v tejto časti lesov, pri ktorej zomrel nejaký človek. Malý Anton sa cítil poctený zverenou úlohou a hoci horu a cestu krížom horou na Duchonku poznal, aj sa trocha bál. Veľmi sa ponáhľal, bez úhony dorazil do chaty Stummerovcov. Otvorila mu kuchárka, úlovok prevzala a dala mu dvanásť korún. Anton sa šťastne vrátil naspäť a matke odovzdal peniaze. Priniesol viac, ako jeho otec zarobil za celodennú prácu v lese. Na svoj výkon bol patrične hrdý a na dlhý čas mu to upevnilo sebadôveru.

V spomienke na svokra, ktorý bol skvelý človek.

Jana Judinyová

FARSKÝ MAJÁLES

Dňa 31. 5. sa v Kultúrnom dome v Dubodiele konal prvý ročník Farského majálesu, na ktorý prijali pozvanie aj veriaci z našich filiáliek Veľká Hradná a Cimenná. Podujatie prinieslo príjemné popoludnie, kopec zábavy, hudby a priateľských stretnutí. O krásny kultúrny program sa postaral folklórny súbor Drobcí, ktorý svojim vystúpením potešil všetkých prítomných. Veľkú radosť mali najmä deti, ktoré sa mohli stretnúť s obľúbenými rozprávkovými postavkami Mickey a Minnie Mouse. Nechýbali ani rôzne atrakcie a hry, ktoré vytvorili veselú atmosféru počas celého majálesu. Návštevníci si priniesli vlastné koláčiky, vonku rozvoniavali grilované špekáčky a pri dobrom jedle sa viedli príjemné rozhovory medzi priateľmi a známymi. O hudobnú produkciu a skvelú zábavu sa postaral DJ Tibor, ktorý svojím výberom hudby rozprúdil dobrú náladu a tanečnú zábavu. Ďakujeme nášmu pánu farárovi a pánu starostovi, účinku-

júcim a taktiež návštevníkom, ktorí prispeli k tomu, že sa Farský majáles niesol v duchu radosti, spolupatričnosti a príjemných stretnutí. Veríme, že podobné podujatia budú aj naďalej spájať našu farskú rodinu a prinášať krásne spoločné zážitky.

Dominika Petříková

PUTOVANIE V ROKU SVÄTÉHO FRANTIŠKA

Pri príležitosti 800. výročia smrti svätca z Assisi bol pápežom Levom XIV. tento rok vyhlásený za Jubilejný rok svätého Františka. Veriaci sa môžu zapojiť do mnohých duchovných aktivít a získať plnomocné odpustky za stanovených podmienok. Jednou z nich je putovanie do chrámu svätého Františka, preto vedenie Klubu dôchodcov, v spolupráci s cestovnou kanceláriou, usporiadalo púť do Prahy s návštevou Kostola svätého Františka z Assisi na Křižovníckom námestí.

Tento putovný zájazd sa uskutočnil v dňoch 2. a 3.

júna 2026. V skorých ranných hodinách sme sa vydali na cestu cez Moravu do hlavného mesta Českej republiky do Prahy. Cestou nás pani sprievodkyňa oboznamovala s históriou a osobnosťami českého kráľovstva, viažucimi sa k miestam našej návštevy. Autobus nás priviezol na hlavnú stanicu a odtiaľ sme sa presunuli na Václavské námestie. Dominantou námestia je socha svätého Václava na koni pred budovou Národného múzea. Na podstavci sú sochy ďalších českých svätých patrónov svätá Ľudmila, svätá Anežka Česká, svätý Prekop a svätý Vojtech.

Na námestí sa uskutočňuje rozsiahla rekonštrukcia a je celé rozostavané, takže sa nám nepredstavilo v plnej kráse. Neďaleko Václavského námestia je Pasáž Lucerna, v ktorej sa nachádza kino v secesnom štýle, obchody, bary a originálna socha výtvarníka Davida Černého – paródia na rytiersky pomník svätého Václava. Palác Lucerna je centrom kultúrneho a spoločenského života v Prahe a miestom mnohých významných spoločenských udalostí.

Nevynechali sme ani Pražský orloj na veži Staromestskej radnice. Je to najstarší funkčný hodinový stroj na svete a unikátna technická pamiatka. V súčasnosti je to najviac fotografovaná pražská pamiatka a na defilé apoštolov čaká každú hodinu množstvo turistov z celého sveta. Ďalšou našou zastávkou bola budova Karlovej univerzity, ktorá je najstaršou univerzitou v strednej Európe a pripravuje odborníkov pre humanitné vedy, prírodné vedy, vedy o umení, teológov, právnikov, žurnalistov a iných špecialistov. Prechádzali sme popri Stavovskom divadle a naša pani sprievodkyňa nás upozornila, že je to jedna z najkrajších historických divadelných stavieb v Európe a viaže sa k nej významná symbolika, v roku 1834 tu prvýkrát zaznela pieseň „Kde domov můj“, ktorá sa v roku 1918 stala českou národnou hymnou.

Ústrednou témou nášho putovania bola návšteva Kostola svätého Františka z Assisi a svätá omša, ktorú pre nás odslúžil náš pán farár Ľuboš Utekal. Spoločne sme sa pomodlili ruženec a pripravili sa na slávenie svätej omše. Na záver sme vyznali našu vieru, pomodlili sa modlitbu k svätému Františkovi za pokoj vo svete a na úmysel svätého otca a pripojili svoje osobné prosby a poďakovania. S históriou a súčasnosťou chrámu nás oboznámil miestny člen rehoľného spoločenstva. Kostol svätého Františka je rádový kostol susedného kláštora križovníkov s červenou hviezdou. Stojí na základoch gotického chrámu, ktorého základný kameň v roku 1252 pokladala Anežka Přemyslovna, ktorá založila aj ich rád.

Z kostola sme odchádzali duchovne obohatení a po namáhavom dni plnom dojemov sme s chuťou zasadli k skorej večeri v reštaurácii Havelská koruna a následne nás autobus odviezol do hotela v Prahe 4 – Chodove, kde sme prenocovali.

Posilnení bohatými raňajkami v hoteli sme sa vydali na ďalšie putovanie po Prahe. Naším cieľom bola Katedrála svätého Víta, Václava a Vojtecha, najvýznamnejšia sakrálna stavba Prahy. Chrám bol postavený podľa vzoru francúzskych katedrál s bočnými kaplnkami a zložitým oporným systémom. Je to tradičné miesto korunovácie českých kráľov aj ich posledného odpočinku, tiež aj miestom odpočinku biskupov, duchovných, šľachticov a niekoľkých svätých, medzi nimi je aj svätý Ján Nepomucký.

Ako pútnikom zo Slovenska nám bol umožnený vstup do hlavnej lode chrámu, kde sme sa mohli v laviciach pomodliť, prijať požehnanie p. farárom a zo srdca zaspievať krásnu mariánsku pieseň „Celá krásna si

Mária“, ktorá sa niesla mohutnou katedrálou a budila pozornosť aj návštevníkov prechádzajúcich bočnými kaplnkami. Zastavili sme sa aj na nádvorí Pražského hradu, ktoré tvorí súbor palácov a cirkevných stavieb z 10. storočia, cez gotické úpravy zo 14. storočia, zmeny z obdobia 1. republiky a najnovšie úpravy z konca 20. storočia. Pražský hrad je symbolom mesta a českej štátnosti.

Cez Nerudovu ulicu sme sa presunuli ku Kostolu Panny Márie Víťaznej. Kostol s príľahlým kláštorom na Malej Strane je známy soškou Pražského Jezulátka. Soške zo 16. storočia pochádzajúcej zo Španielska je pripisovaná zázračná moc a barokový kostol je hojne navštevovaný pútnikmi z celého sveta, prevažne zo španielsky hovoriacich krajín. Jezuliatko používa dve korunky a asi 46 šiat, ktoré sa striedajú 10 – krát do roka podľa cirkevných období. Z oblečenia a ďalších náboženských predmetov tu bolo vybudované malé múzeum. V roku 2009 pápež Benedikt XVI. pri návšteve kostola mu daroval zlatú korunku zdobenú perlami a granátmi, ktorou je soška korunovaná.

Čakala nás ešte prehliadka Karlovho mosta, ktorý je najstarším stojacim mostom cez Vltavu v Prahe a druhým najstarším zachovaným mostom v Česku. Do roku 1841 bol jediným mostom cez Vltavu v Prahe a spojovacím bodom medzi Starým mestom a Pražským hradom s príľahlými štvrťami. Cez most vedie kráľovská historická trasa, po ktorej prechádzali budúci králi na korunováciu. Lemovaný je tridsiatimi sochami. Socha Jána Nepomuckého je nábožensky najvýznamnejšia. Pripomína hodenie jeho umučeného tela z mosta do Vltavy a dotyk ruky na vyhladené bronzové reliéfy údajne zaručuje šťastie a návrat do Prahy.

Týmto sme naše putovanie po Prahe zakončili a aj keď unavení, ale plní dojemov a duchovne posilnení sme cez Vltavu prešli k stanovištu nášho autobusu a vydali sa na dlhú spiatočnú cestu. Zastavili sme sa na krátke občerstvenie na odpočívadle, kde sme sa posilnili a smerovali domov na Slovensko.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa zaslúžili o zorganizovanie a zdarný priebeh našej púte, pánovi Františkovi Balážovi, ktorý zájazd pripravil, pani sprievodkyni, ktorá nás neúnavne sprevádzala a obohacovala nás svojimi znalosťami histórie, spoluorganizátorom pani Ľudmile Šťastnej, pánovi farárovi, pánovi starostovi a v neposlednom rade nášmu vodičovi autobusu pánovi Országhovi, ktorý s nami túto cestu absolvoval a šťastne nás priviezol domov. Verím, že toto naše putovanie splnilo očakávania účastníkov, obohatilo nás duchovne a prinieslo aj nové poznatky z turisticky zaujímavého a obdivovaného mesta.

Mária Petriková

POD INOVCOM

Simona Petriková

*Mohutný Inovec
k zemi sa ohýna,
bo pod ním ukrytá
malebná dedina.*

*Keď slnko zarána
lúčom ho pohľadí,
na Palúch sadne si
kávu si osladí.*

*Raňajky núka mu
dubová dolina,
v zelenej doline
nový deň začína.*

*V dedinke z chalúčky
vybehne dievčatko,
za ním sa ponáhľa
otecko zakrátko.*

*Konečne nemusia
sledovať hodiny,
v škole sa neučí,
začali prázdniny.*

*Ocko jej priniesol
novučký bicykel,
učí sa nespadať,
aj keď je bez krídel.*

*Mamička trápí sa
v záhrade s burinou,
vtáči spev nesie sa
dubovou dolinou.*

*Vedľa u susedov
strapatá Anička,
vyberá z kurníka
slepačie vajíčka.*

*S citom ich prenesie
v prútenom košíku,
snaží sa nespadať
na klzkom chodníku.*

*Zopár si ponechá
v kuchyni, v chladničke,
ostatné ponúkne
susedke Evičke.*

*Všetci tu bývame
v spoločnej rodine,
každý je spokojný
v zelenej doline.*

*Tá, ktorej samotný
Inovec klania sa,
odjakživ dedinkou
Dubodiel volá sa.*

ZÁSADY PITNÉHO REŽIMU A OCHRANY PRED SLNKOM U DETÍ

Vysoké vonkajšie teploty môžu spôsobiť prehriatie organizmu a zdravotné komplikácie – zvýšenie telesnej teploty, malátnosť, ospalosť, bolesti hlavy, závraty, nevoľnosť, či zvracanie. Základom prevencie proti následkom horúčav je vyhýbať sa priamemu slnku v čase od 10 – 16 hod., pri pobyte vonku mať vhodnú pokrývku hlavy a mať dostatočný príjem tekutín.

Základom pitného režimu je čistá pitná voda. **Počas horúčav sa všeobecne odporúča vypiť minimálne 2-4 decilitre tekutín na 10 kilogramov hmotnosti, čo predstavuje približne 1,5 až 3 litre tekutín denne. Toto množstvo sa však môže zvýšiť v prípade horúčav. Piť by sa malo priebežne, čiže v menších dávkach a častejšie a ešte pred pocitom smädu.**

Dôležité je piť počas celého dňa, aby sa tekutiny do organizmu dostávali priebežne a v dostatočnom množstve. Deťom, ani tým starším, neponúkame nápoje s obsahom chinínu alebo kávy, ktoré smäd neznižia a navyše podporia vylučovanie vody z organizmu. Nepiť sladené nápoje, ideálna je obyčajná voda doplnená o tiché minerálky

a nesladené čaje, v menších dávkach, nie ľadové, skôr vlažné. U detí dbajte na to, aby pili pred, počas i po fyzickej námahe aj vtedy, keď smäd necítia.

Malým deťom, ktoré majú nedokonale vyvinutý mechanizmus pocitu smädu, je potrebné často ponúkať pitie, každých 15 – 20 minút. Pre deti je na uhasenie smädu najlepšia čistá pitná voda, môžete ju striedať s neperlivými minerálnymi vodami a nesladenými ovocnými či bylinkovými čajmi. Množstvo vody, ktoré detský organizmus potrebuje, závisí aj od veku a hmotnosti. U novorodenca sa pohybuje od 100 – 150 ml na kilogram hmotnosti, u batolaťa 120 ml/kg, u dieťaťa v predškolskom veku je to 100 ml/kg, v školskom veku 70 ml/kg, neskôr sa odporúča za 24 hodín vypiť cca 50 ml na kilogram hmotnosti.

V súvislosti s pitnou vodou nezabúdame na skutočnosť, že jej množstvo sa v prírode znižuje, dnes jej máme dostatok, ale zajtra ju mať nemusíme. Príkladne deti učíme vodou šetriť, neplytvať ňou.

Treba upozorniť na to, že deti mladšie ako jeden rok by sa vôbec nemali byť vystavovať slnečnému žiareniu a pobyť vonku treba obmedziť na skoré ranné a podvečerné hodiny. Deti do 6 mesiacov nenatierajte krémami s ochranným faktorom (SPF), keďže tieto deti na slnko vôbec nepatria. Chránime ich slnečníkom alebo clonou, nie plienkou prehodenou cez striedku kočiara, pretože hrozí prehriatie. Staršie deti je potrebné pri pobyte vonku opakovane natierať vhodnými krémami a vhodne obliekať.

MUDr. Slávka Bucová
detská lekárka

V KLUBE DÔCHODCOV SME BILANCOVALI A OSLAVOVALI

**25.februára tohto roku uplynulo 10 rokov od založenia klubu dôchodcov v našej obci.
A čo sa nám za 10 rokov podarilo?**

Z kultúrno-spoločenských akcií radi spomíname na literárno-poetické pásmo Márie Pomajbovej a Jozefíny Hrkotovej – Hladkej. Na tomto stretnutí sme blahoželali aj nášmu najstaršiemu členovi k životnému jubileu 90 rokov, p. Pavlovi Jasníckému. Báseň pre neho napísala a predniesla p. Blažena Urbanová. V roku 2016 sme vianočné posedenie zažili spoločne s členkami klubu žien. Pred Vianocami v roku 2022 sa niekoľkí z nás zúčastnili zaujímavej besedy so spisovateľom Rudolfom Dobiášom, ktorý rozprávanie o svojom životnom osude doplnil recitovaním svojich dojímavých veršov.

Výnimočné boli vždy chvíle pri oslavách okrúhlych životných jubileí. Vedúci klubu pán František Baláž vždy doručil blahoželenie k sviatku, alebo poslal po našej ochotnej poštovej doručovateľke p. A. Žáčikovej. Sladké knihy života od našich cukrárok pani O. Doktorovej a pani M. Forgáčovej a stoly bohato naložené ďalšími dobrotami z rúk našich šikovných členiek, ale aj členov, pri spoločnom posedení vždy potešili chuťové poháriky. Zaspievali sme si pri harmonike s pánom F. Chrenkom, s heligónkou nás často rozospievala Linda Ševcechová, a naši skalní, páni P. Jasnický, J. Chorvát a v začiatkoch aj pán V. Kopecký. Snáď sa opäť pridá aj pán Bubeník. Prednesom básní nás občas potešili naši školáci. Aktuálnymi príhovormi a príležitostnými, často i humornými veršami sa prihovárala pani Ľ. Šťastná. Nezaobduteľné ostávajú aj posedenia s pánom farárom P. Bajzikom a terajším pánom farárom Ľ. Utekalom. Milým prekvapením v roku 2017 bola návšteva Mikuláša so sladkosťami. K Vianociam posielame všetkým členom vianočné pozdravy. V minulosti aj tým, ktorí boli v zariadeniach pre seniorov (Berta Hromníková, Milan Mišina, Viliam Kopecký).

Každým rokom sme starší, ale to nám neberie chuť do života, stretávať sa a zabaviť. Získať zručnosti pri práci s počítačom pomohla záujemcom pani Ľ. Kopecká. Činnosť 10 rokov dokumentujú zarámované fotografie v klube. Podujatia poriadané v obci – fašiangy, Vinohrátky, stavenie mája, farský deň, vianočné trhy – sú príležitosťou, kde sa môžeme stretnúť a spoločne stráviť príjemné chvíle.

Pre staršieho človeka je dôležitý pohyb. My všetku svoju pohybovú aktivitu odovzdávame už nie do športových zápolení, ale do zveľaďovania našej obce. Množstvo hodín, ktoré odpracovali naši muži pri kyselke, na námestí, pri kostole, fare, v cirkevnej škole, brigádami v obci aj v urbári, sme ani nezráтали, ale výsledok v podobe dobre vykonanej práce vidíme

všetci. A naše ženy, tie venujú čas upratovaniu a čisteniu kostola, cintorína, spolu s mužmi jarnými brigádami na zbere odpadu a čistení prístupových ciest do obce. V prvom roku činnosti klubu pani Mária Hostačná nosila obedy zo školskej jedálne dvojčlennej rodine. Vedúci pri zabezpečení brigádnikov je pán Cyril Pavlo. Je veľa činností, ktoré naši dôchodcovia robia mimo klubu, na cintoríne, v kostole, či pomoc pri odstraňovaní spadnutej časti smutnej vrbu na Markoviciach.

Pri dubodielskej kyselke sme uskutočnili tri stretnutia pri gulášoch a to vďaka spolupráci so starostom obce, Mgr. A. Prechádzkom, OcÚ a Poľovníckym združením Hradište. Vystúpenia dychovky Bodovanka, našej Dubienky, guláš aj vychladené pivo vždy prispeli k dobrej nálade. V ďalších rokoch sme posedenie spojili s opekaním.

Úspešnou bilanciou sa môžeme pochváliť na úseku pútnicko-poznávacích zájazdov, ktoré sú vždy veľkým trhákom. Pravidelným účastníkom býva pán starosta obce a pán farár, ktorý na pútnickom mieste slúži sv. omšu. Zájazdy vedie a pripravuje pán F. Baláž, za čo si zaslúži veľkú vďaku.

V novembri 2025 sme prijali pozvanie od pána farára Ľ. Utekala na posedenie v zrekonštruovaných priestoroch cirkevnej školy. Pekné a radostné chvíle s bohatým pohostením (veľmi pekne ďakujeme) sme prežili v období fašiangov 2026 a koncom mája pri oslave jubileí 70 a 75 rokov a významných životných jubileí, ktoré slávili pani Ľudmila Doktorová – 95 rokov a pani Mária Obstová – 90 rokov. Dvojdnový zájazd do Prahy v júni bol putovaním do kostola sv. Františka z Assisi pri Karlovom moste a poznávaním ďalších pamätihodností.

Veríme, že náš klub šíri dobré meno sebe i našej obci a bude tak aj v ďalších rokoch. Všetkým našim podporovateľom a priaznivcom srdečne ďakujeme. Do ďalšej činnosti v klube prajem všetkým veľa lásky, porozumenia, zdravia, aby sa nám dobre a priateľsky darilo, aby sme na nikoho v samote nezabudli.

„Nie je dôležité, koľko rokov žijeme, ale ako ich prežívame. Dlhý vek je darom – záleží len na tom, ako ho naplníme láskou, múdrosťou a pokorou.“

Ľ. Šťastná

OD KOLOBEŽKY K AUTÁM

Moje zážitky z mladosti

Už nadpis môjho príspevku naznačuje na čo budem v ňom spomínať. Začiatkom 50-tych rokov minulého storočia už v mestách dávno ľudia používali bicykle, motocykle a autá. V Dubodiele, kde ešte nebola ani elektrina sa deti vozili na drevených kolobežkách väčšinou vyrobených doma. Bicyklov bolo v dedine málo, motorky hádam 3-4 kusy a na osobné auto sa nepamätám.

Ako malí chlapci sme sa vozili na bicykloch na „pedáli“. Jednou nohou sme stáli na pedáli a druhou sa odrážali od zeme. Neskôr prišlo na rad vozenie pod „štanglou“, kde cyklista musel byť vykrútený, aby druhou nohou dočiahol na pedál z druhej strany bicykla. Keď som si myslel, že už ovládam bicykel ako dospelí, vzal som odviesť na bicykli malú Vierku z nášho dvora. Sadla si vpredu na rúru a držala sa riadidiel. Viezli sme sa dole dedinou, keď sa otočila ku mne a chcela mi čosi povedať. Prebrali sme sa celí mokří až v priekope plnej vody.

Po niekoľkých rokoch sa v dedine začali viac používať motocykle. Populárne boli vtedy skútre Manet. Boli to moderné motorky pohodlné s krycimi plechmi na nohy, vpredu s plexisklom chrániacim tvár a štartérom na batériu. Takýto skúter som si kúpil v Trenčianskom Jastrabí v predajni u „Vačka“. Vodičský preukaz som nemal, ale v tom čase štátne lesy zorganizovali školenie vodičov motocyklov v Patrovci. Pravdepodobne niektorí ich zamestnanci tiež používali motorky bez vodičského preukazu a takto im chceli pomôcť. Tam som sa prihlásil aj ja a na školenie do kaštieľa som chodil na motorke bez vodičského preukazu. Skúšky prebehli bez problémov s jazdou len po dvore kaštieľa, lebo na skúšobnú komisiu už čakalo bohaté pohostenie.

Pri používaní motorky som mal niekoľko úsmevných

aj vážnejších zážitkov. Raz som mal skúter odstavený na dvore v hornom konci u Kamencových. Po dvoch hodinách som sa chystal ísť domov, ale nemohol som ho naštartovať. Bez motora som zišiel domov a kamarát, ktorý sa vyznal v motorkách zistil, že medzi prívodný kábel a sviečku bol vložený papier, ktorý tam dal nejaký nezbedník na dvore u Kamencových. Inokedy som išiel z horného konca a pred kostolom išli oproti mne kravy z pasenia. Keď som bol na ich úrovni, jedna krava sa postavila naprieč cez cestu a ja som jej narazil rovno do brucha. Spadol som, odreté ruky mi ošetrila pani Hromníková, ktorá bývala v novej škole pri kostole a rozbité sklo mi za liter slivovice vyrobili šikovní zamestnanci v LO Trenčín. Vážnejšiu nehodu som mal mesiac pred svadbou. Týždeň po operácii obidvoch nôh som sa išiel ukázať mojej nastávajúcej do horného konca. Cestu som si skrátil a išiel som okolo bývalého polešia. V tom čase robili reguláciu potoka, ktorý tam bol vybagrovaný do hĺbky 2 metrov. Okolo potoka bolo blato a porozhadzované kamene, ktorým som sa vyhýbal, až som spadol do potoka. Asi som mal dobrého anjela strážneho, lebo sa mi vôbec nič nestalo a ani sklo na motorke sa nerozbilo. Motorke z potoka vytiahli kamaráti a ja som si až vtedy uvedomil, že keby som bol hlavou narazil na nejakú skalu v potoku, namiesto svadby by som mal možno pohreb. Vtedy už v dedine začali pribúdať autá. Od skromne vybavených Škodoviek, v ktorých nebolo nič, čo by zabezpečovalo pohodlie a bezpečnosť vodiča, až po dnešné autá, ktoré sú už vybavené množstvom ovládacích prvkov a rôznych funkcií, že keď si človek do auta sadne, má pocit, že je v lietadle. To už ale pre moju generáciu 80-ročných nie je zaujímavé.

Viliam Petřík

ROZPRÁVKOVÉ POPOLUDNIE, NA KTORÉ BUDEME DLHO SPOMÍNAŤ

Aj tento rok sa v našej obci uskutočnila obľúbená akcia Cesta rozprávkovým lesom, ktorá opäť priniesla množstvo radosti, úsmevov a krásnych zážitkov pre deti aj ich rodičov. Ako rodič, ktorý sa podujatia zúčastnil so svojím dieťaťom, by som sa rada podelila o veľmi príjemný dojem z celého popoludnia.

Trasa začínala v časti obce Diely počas horúceho letného popoludnia. O to viac sme ocenili milé privítanie pri registrácii, kde deti dostali fľašu minerálky. Aj tento drobný, no veľmi praktický detail prispel k tomu, že malí účastníci zvládli cestu v pohodlí a dobrej nálade.

Počas putovania na nás čakali obľúbené rozprávkové postavičky, ktoré si pre deti pripravili rôzne úlohy a zábavné aktivity. Deti sa s nadšením zapájali do každej výzvy a s iskrickami v očiach stretávali svojich rozprávkových hrdinov. Príjemným prekvapením boli aj Flinstonovci, ktorí na chvíľu vrátili do detských čias nejedného rodiča.

Veľmi pozitívne hodnotím aj výber trasy. Bola nenáročná a vhodná pre všetky vekové kategórie – od väčších detí až po najmenších účastníkov v kočíkoch. Organizátori mysleli aj na horúce počasie a jednotlivé stanovišťa umiestnili na tienistých miestach, vďaka čomu boli zastávky príjemné a oddychové.

Na konci cesty čakala účastníkov zaslúžená sladká odmena a ďalší zaujímavý program. Najväčšou odmenou však boli ich spokojné úsmevy a nadšené rozprávanie o všetkom, čo počas popoludnia zažili.

Touto cestou by som sa chcela úprimne poďakovať všetkým organizátorom, dobrovoľníkom a ľuďom, ktorí

venovali svoj čas, energiu a nadšenie príprave tejto krásnej akcie. Vďaka nim vznikajú podujatia, ktoré spájajú rodiny, prinášajú deťom nezabudnuteľné zážitky a robia z našej obce ešte príjemnejšie miesto pre život. Verím, že sa o rok opäť stretneme na ďalšej rozprávkovej ceste plnej dobrodružstiev.

Blažena Hoferiková

Tento rok sme sa zúčastnili cesty rozprávkovým lesom - cesty superhrdinov s mojou rodinou a môžem povedať za všetkých, že to bolo veľmi dobré pripravené, zorganizované, trasa bola tiež super, nie príliš dlhá, krásne vyšlo počasie a jednotlivé postavičky boli precízne pripravené, kostýmy, rekvizity, úlohy, naozaj všetkým veľká vďaka, že neodmietli stať sa na chvíľku hrdinami pre deti, ktoré si to celé veľmi užívali a nie len oni aj rodičia a starí rodičia, pripravili nám všetkým krásny zážitok a krásny deň. Po absolvovaní cesty dostali veľký balíček sladkostí, čakali na nich ďalšie rozprávkové postavičky a hudobný program, ktorý pokračoval detskou diskotékou. Naozaj veľká vďaka ľuďom, ktorí to všetko pripravili, ďalej superhrdinom, pretože to nemôžeme brať ako samozrejmú, je to ich dobrá vôľa, ochota, taktiež čas. Ďakujeme.

Monika Kalinová

Rozprávková cesta je každoročne pre všetky deti (a nielen deti) veľkým zážitkom. Nebolo tomu inak ani tento rok, kedy počasie opäť prialo a s úsmevom sme s našimi deťmi odštartovali našu tretiu rozprávkovú cestu za rozprávkovými postavičkami. Po získaní mapky rozprávkovej cesty sa dievčatá najviac tešili na „hantrix girls“, chlapci zasa čakali, kedy uvidia ich obľúbeného pavúčieho muža spidermana. Awatarka, Wilma a Fred Flinstone, dievčatá z Vaiany na čele s najmladšou rozprávkovou postavičkou i ostatné rozprávkové masky boli krásne a originálne. Úlohy na stanovištiach boli postavené tak, aby zaujali deti v rôznych vekových kategóriách. Ďakujeme, že sme mohli stráviť krásne popoludnie s našimi deťmi a ich kamarátmi u nás „doma“. Veľká vďaka patrí všetkým tým, ktorí si našli čas a prispeli ku zorganizovaniu tejto krásnej cesty, či už formou príprav alebo samotnou účasťou na nej. Bola to opäť raz jedna skvelá akcia!

Janka Šarinová

Z NAŠEJ MATERSKEJ ŠKOLY

V mesiaci február sa v našej materskej škole konal detský karneval. Deti sa konečne mohli aspoň na jedno dopoludnie stať princeznou, hasičom, superhrdinom alebo obľúbeným zvieratkom. Vo svojich maskách sa predviedli svojim kamarátom a užili si spolu deň plný zábavy, hier a veselých súťaží. Za originálne masky si deti odniesli aj malú odmenu.

O týždeň na to, nás čakala ďalšia akcia, a to ŠKOLSKÝ PLES. Ďakujeme všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podujali na akcii, za skvelú atmosféru, podporu, vďaka ktorej sa školský ples vydaril na výbornú. Srdečne ďakujeme a tešíme sa na ďalší ples!

Uplynulé mesiace boli v našej materskej škole plné krásnych zážitkov, radosti a spoločných stretnutí, na ktoré budeme ešte dlho spomínať.

Dňa 12. marca sa v našej materskej škole uskutočnilo tradičné jarné fotenie. Pani fotografka pre deti pripravila nádhernú veľkonočnú scénu, v ktorej vznikli krásne fotografie plné úsmevov a jarnej atmosféry. Deti si fotenie veľmi užili a s nadšením pózovali medzi jarnými dekoráciami.

V jedno aprílové dopoludnie sme privítali na školskom dvore psovodov Policajného zboru v Trenčíne

so svojimi cvičnými psíkmi. Deti sa dozvedeli rôzne zaujímavosti o ich cvičení a predviedli nám ako vy-cvičené policajné psy pomáhajú pri policajných zá-sahoch.

19. mája sa na školskom dvore našej materskej ško-ly uskutočnilo koncoročné fotenie detí. S úsmevom a dobrou náladou vznikli fotografie, ktoré budú krás-nou spomienkou na školský rok, kamarátov i spoloč-ne prežité zážitky v materskej škole. Veríme, že foto-grafie prinesú radosť deťom aj ich rodičom a budú im ešte dlho pripomínať toto krásne obdobie.

Začiatkom júna nás v materskej škole navštívil pán Martin Mojžiš s projektom Bubnovanie pre deti. Po-čas interaktívno-edukačného predstavenia sa deti oboznámili s africkým hudobným nástrojom jembe, precvičovali si rytmus, zahrli si hudobné hry a na-plno si užili spoločné bubnovanie. Súčasťou progra-mu bola aj veselá tancovačka, do ktorej sa zapojili nielen deti, ale aj pani učiteľky. Z tohto výnimočného stretnutia si všetci odniesli množstvo krásnych zážit-kov, radosti a dobrej nálady.

Dňa 4. 6. sme s deťmi z triedy Jabĺčka a ich rodičmi strávili príjemné popoludnie v areáli MŠ. Deti si spo-ločne so svojimi rodičmi opiekli špekáčky a vyšantili sa na záhrade. Na deti čakalo aj milé prekvapenie v podobe poníkov, na ktorých sa mohli odviezť a tak-tiež ich pohladkať. Ďakujeme všetkým za výbornú at-mosféru, prinesené dobroty a už sa tešíme na ďalšie spoločné stretnutie!

Veľkým zážitkom bol aj koncoročný výlet, ktorý sa uskutočnil 15. júna. Spolu s triedou 5 – 6-ročných detí a ich rodičmi sme navštívili neďalekú obec Chu-dá Lehota, kde nás privítal Ziva Dvor. Pani majiteľka nás srdečne prijala s úsmevom na tvári a pohostila nás chutnými domácimi koláčikmi. Počas návštevy sa deti dozvedeli množstvo zaujímavostí o živote do-mácich zvierat a o každodenných prácach na gaz-dovskom dvore. S veľkým nadšením sa hrali s malý-mi zajačikmi a obdivovali kačky, husi, sliepky, kohúta

či dospelé zajace.

Pre deti boli pripravené aj rôzne zábavné aktivity a hry. Vyskúšali si Človeče, nehnevaj sa v ľudskej veľkosti, vzdušný hokej či biliard. Najväčšiu radosť však všetkým priniesla jazda na vlečke traktora. Traktor nás previezol cez obec až na pole, kde si deti mohli priamo z vlečky natrhať sladké a šťavnaté če-rešne. Po návrate na dvor nás čakala spoločná ope-kačka, počas ktorej panovala príjemná a priateľská atmosféra. Po krásne strávenom dni sme sa autobu-som vrátili domov plní nových zážitkov a spomienok. Dňa 16. júna 2026 zavítalo do našej materskej školy divadielko NAtraKY s veselým a poučným predstave-ním TIK-TAK. „Čas nám beží, aj sa vlečie, no nikomu neutečie...“ – práve touto myšlienkou sprevádzala deti komická dvojica kamarátov TIK a TAK. Prostred-níctvom zábavných scénok, pesničiek a vtipných situ-ácií sa deti dozvedeli množstvo zaujímavostí o čase, jeho plynutí a význame v našom každodennom ži-vote. Predstavenie bolo plné smiechu, radosti a ak-tívneho zapájania detí. Malí diváci si odniesli nielen pekný kultúrny zážitok, ale aj nové poznatky podané hravou a veku primeranou formou.

Emotívnym vyvrcholením školského roka bola Roz-lúčková slávnosť s našimi predškolákmi, ktorá sa ko-nala 18. júna. Naši budúci školáci si pripravili milý program, ktorým potešili rodičov aj pani učiteľky. Po vystúpení nasledovalo spoločné pohostenie a voľná zábava, počas ktorej sme si pripomenuli množstvo krásnych chvíľ strávených v materskej škole. Nechý-bali úsmevy, ale ani dojatie, keďže sa lúčime s deťmi, ktoré u nás vyrastali, získavali prvé vedomosti, pria-teľstvá a nezabudnuteľné zážitky.

Naším drahým predškolákom prajeme, aby ich nová životná etapa bola plná úspechov, krásnych zážitkov, nových priateľstiev a radosti z objavovania sveta. Veríme, že na roky strávené v materskej škole budú spomínať s úsmevom a že sa im v škole bude dariť. Ďakujeme všetkým rodičom za spoluprácu počas ce-lého školského roka a prajeme deťom i ich rodinám krásne, slnečné a oddychové leto.

Kolektív MŠ

V kalendári sa práve rok prehupol do druhej polovice a u nás v škole sa končí. Samozrejme ten školský. Učitelia uzatvoria známky, triedne knihy a napokon zatvoria aj triedy. Ale skôr ako rozdáme vysvedčenia a poprajeme deťom krásne prázdniny, rada by som napísala o končiacom šk. roku 2025/2026.

Priniesol nám hneď niekoľko výziev, s ktorými sme sa úspešne „popasovali“. Tou prvou boli personálne zmeny v základnej aj materskej škole. V marci odišla na materskú dovolenku prváčka p. učiteľka a v máji pani učiteľka z materskej školy. Našťastie sme vzniknutú situáciu operatívne vyriešili a uvedené zmeny neovplyvnili výchovno-vzdelávací proces. Štafetu po

p. učiteľke Veronike prevzala pani Bc Danko Gážíková, ktorá vynikajúco zvládla vyučovanie v prváčkej triede. Do nášho kolektívu pribudla nová pani učiteľka Bc. Dominika Masárová, ktorej prajeme, aby sa u nás dobre cítila a veľa úspechov v práci.

Ďalšou zmenou- v porovnaní s predošlými rokmi bolo prihlasovanie detí do MŠ a žiakov do ZŠ. Ministerstvo školstva zaviedlo prihlasovanie na školy cez portál e-prihlášky. Riaditelia škôl aj rodičia boli takpovediac „hodení do vody“ a museli sa rýchlo zorientovať. Túto výzvu sme však úspešne zvládli. Do základnej školy sme dostali od rodičov 8 e-prihlášok a všetci prihlásení boli prijatí. Takže do prvej triedy nastúpi v septembri 8 žiakov (z toho 7 dievčat a 1 chlapec). Do materskej školy podalo e-prihlášku 10 rodičov a 2 papierovo (lebo ich deti už do materskej školy chodili, ale majú záujem prestúpiť do našej MŠ). Z kapacitných dôvodov sme dve deti neprijali (aj vzhľadom na ich vek), ostatné deti budú prijaté.

Pozitívnou skutočnosťou je, že v materskej škole budeme mať od septembra pedagogického asistenta, ktorého sme doteraz nemali. A taktiež navýšenie úväzku pedagogického asistenta v škole z 0,5 na 0,75.

V máji sme v spolupráci s Obecným úradom Dubodiel usporiadali Športovú olympiádu neplnoorganizovaných škôl. Tentokrát bola hosťiteľom naša škola. Hostia: ZŠ s MŠ Veľká Hradná, ZŠ Bobot a ZŠ Neporadza. V kolektívnych športoch: futbal a vybraná sme získali 1. miesto. V celkovom umiestnení

sme skončili na 2. mieste. Ďakujem našim žiakom za reprezentáciu školy. A rovnako ďakujem všetkým, ktorí sa zapojili, boli nápomocní a prispeli akýmkoľvek spôsobom k vydarenému priebehu olympiády.

Školský výlet sme absolvovali už na konci mája. Spojili sme ho s kultúrnou akciou. Muzikál Drotárik sa nám páčil. Rovnako príjemná bola prechádzka mestom Trenčín – mesto kultúry 2026. A keďže nechýbala zmrzlina, výlet nemal chybu.

Na konci júna sme mali tri rozlúčky. Prvú s predškolákmi (18. 6.), s našimi štvrtákmi (29. 6.) a s pani učiteľkou Máriou Kopecovou, ktorá po siedmych rokoch strávených v našej škole odchádza. Touto

cestou sa jej chcem v mene detí, rodičov, kolegýň aj vo svojom mene poďakovať za jej svedomitú prácu, za trpezlivosť, lásku a a popriať jej do ďalšieho profesijného o osobného života všetko najlepšie. Majka, ďakujeme ti.

V predošlých mesiacoch sme pre žiakov zorganizovali viacero vydarených podujatí. Či už to bol detský maškarný ples, návšteva obecnej knižnice, Noc s Andersenom, návšteva príslušníkov polície s ukážkami kynológie alebo Svetový deň včiel. Rozmanité akcie a aktivity obohacovali náš školský i mimoškolský život. V súčasnosti pripravujeme množstvo dokumentov, ktoré je potrebné vypracovať do 31. 8. 2026 z dôvodu zmeny niekoľkých zákonov, najmä Zákona 321/2025, ktorý nadobudol účinnosť od 1. januára 2026. Plánujeme organizačnú štruktúru nového školského roka a tešíme sa na oddych.

Na záver sa chcem úprimne poďakovať všetkým zamestnancom školy za svedomitú prácu. Rodičom za spoluprácu a záujem o dianie v škole. Deťom a žiakom prajem krásne prázdniny plné slnka, radosť, oddychu a výnimočných zážitkov.

Mgr. Andrea Malecová, riaditeľka školy

Na nasledujúcej strane si môžete prečítať úryvky zo slohových prác našich štvrtákov na tému „Moje štyri roky v našej škole“-

Môj prvý deň v škole bol veľmi pekný. Ukázali sme si, kde čo je a kde máme triedu. Polovicu spolužiakov som síce nepoznala, ale to mi vôbec nevadilo, lebo sme sa rýchlo spoznali a zohrali. V ten rok sme boli spojení so štvrtákmi. Naučili nás mnoho aj nám pomáhali a bola s nimi zábava. Teraz, keď sa pozerám späť, tak si myslím že sme boli dobrá trieda. Máme dobré zážitky a aj pani učiteľky. Najviac ma bavilo, keď sme mali olympiádu. Tie štyri roky sa mi veľmi páčili...

Romanka Š.

Tieto štyri roky v škole boli nádherné. Naučila som sa tu veľa nových vecí. Napríklad: počítateľ, čítať, písať, hrať vybíjanú, vytvárať... Pani učiteľky nám hovoria, že im budeme veľmi chýbať, pretože sme boli dobrá trieda. Ak toto číta nejaká pani učiteľka, tak ju pozdravujem a chcem jej odkázať, že mi budete chýbať. Chcem sa poďakovať aj žiakom zo školy za prežitie krásnych chvíľ a za prijatie do kolektívu. Každého jedného žiaka zo základnej školy Dubodiel pozdravujem a želám mu prežitie krásnych chvíľ s novými kamarátmi. Želám vám všetkým, aby ste si užili ďalšie roky v novej škole a aby ste si našli nových kamarátov.

Betka

Keď som nastúpil do Základnej školy v Dubodiele, bola to pre mňa obrovská zmena. Už to nebolo také ľahké, ako v škôlke. Už sme sa museli poctivo učiť. Ale samozrejme, hneď som si našiel kamarátov. Prekvapilo ma, že v jednej triede boli dva ročníky. No po čase som si na to zvykol. Učenie v 1. ročníku bolo celkom ľahké. Na vysvedčení som mal samé jednotky. V druhom ročníku to bolo o niečo ťažšie. Nemal som rád spoluhráky, keď sme sa ich učili. No na vysvedčení som mal znovu samé 1. V 3. ročníku prišli vybrané slová. Tie som fakt nemal rád. Ale snažil som sa ich naučiť. A pomohlo to. V 4. triede ma to celkom bavilo, aj keď to bolo ťažšie ako predtým. Na túto školu budem stále spomínať.

Milan M.

Keď som nastúpil do školy ako prvák, bola to veľká zmena. Abeceda bola celkom dobrá. Potom prišiel druhý ročník a s ním aj noví kamaráti. Boli milí. Druhý ročník bol asi najľahší. Učivo bolo v pohode a kamaráti tiež. Písomky boli ľahké. Začal som sa kamarátiť s Filipom. V treťom ročníku som mal prvé sväté prijímanie.

Jakub R.

Moje štyri roky tu v škole boli super. Naučil som sa veľa nových vecí: vybrané slová, násobenie, delenie, hrať futbal atď. Keď som bol prvýkrát v škole, bol som prekvapený. Počítanie mi celkom išlo. Najviac ma baví telesná výchova a matematika. Najhorší predmet je pre mňa výtvarná výchova, aj keď pani

učiteľka hovorí, že som šikovný. V druhom ročníku to bolo ťažšie, lebo sme mali príklady do 100. V 3. triede sme sa učili vybrané slová, násobenie, delenie a pribudla nám vlastiveda, prírodoveda a pracovné vyučovanie. A ako štvrtáci už máme aj šiestu hodinu. Kuchárky varili vždy veľmi dobrý obed. Pani učiteľky sú tiež dobré. Celé štyri roky nám bola triedna pani riaditeľka. Tie štyri roky v škole boli super. Už sa teším do Základnej školy v Trenčianskom Jastrabí.

Matias K.

Prvý deň bol pre mňa zaujímavý preto, lebo nám všetko poukazovali. Postupne sme sa začali učiť, celkom sa mi to páčilo. A ten prvý rok ušiel rýchlo. Druhý ročník už bol pre mňa ťažší, ale zvládla som to. Dozvedela som sa veľa nových vecí, ktoré som potrebovala do ďalších ročníkov. V tretej triede to bolo pre mňa veľmi ťažké, lebo učivo bolo veľa. Najviac sa mi páčilo, že som sa naučila pravopis. Najprv mi to nešlo, ale potom som sa to naučila. Najviac ma bavili tieto predmety: angličtina, prírodoveda, vlastiveda a telesná výchova. V 4. ročníku mi začalo všetko dávať zmysel. Mali sme dobrý kolektív. Aj posledný rok v našej škole mi ušiel rýchlo. Mám rada všetky pani učiteľky, čo ma učili.

Laurinka Š.

1. ročník: Začal sa prvý školský rok. Dostávali sme zošity a sladkosti. Potom nás pani riaditeľka rozdelila do tried. Prváci so štvrtákmi a tretiaci so druhákmi. Nás učila pani riaditeľka. Tretiakov a druhákov učila pani učiteľka Mirka. Ja som sedela v prvej lavici s Betkou. Cez prestávky sme sa spolu bavili. V družine som sa mala dobre.

2. ročník: V druhom ročníku sme sa zasa rozdelili do tried ako každý rok. Odišli štvrtáci a prišli noví prváci. Moja najobľúbenejšie prváčky boli Laura a Slávka. Sedela som stále s Betkou ale boli sme spojené s tretiakmi. Cez prestávky som si kreslila. Strávili sme dobre Mikuláša ale aj Vianoce. Potom bolo vysvedčenie a nastali prázdniny.

3. ročník: Dostávali sme zošity ako každý rok. Potom sme sa zase rozdelili do tried. V triede sme boli so štvrtákmi. Pribudli nám vybrané slová, ktoré sa bolo ťažké naučiť. Pribudli nám aj iné predmety: prírodoveda, vlastiveda a pracovné vyučovanie. Tretí ročník bol celkom super.

Posledný ročník je štvrtý. Dali nám zošity a nejaké sladkosti. Boli sme spojení s druhákmi. Najprv som sedela s Betkou, ale potom už sama. V štvrtom ročníku to bolo pre mňa najťažšie. Bola aj športová Olympiáda, v ktorej sme súťažili. Vo vybíjanej a futbale sme vyhrali 1. miesto. Súťažili sme proti školám ZŠ Bobot, ZŠ Neporadza a ZŠ Veľká Hradná. Celkovo sme vyhrali 2. miesto s počtom 73 bodov. Celé tie štyri roky boli super a táto škola mi bude veľmi chýbať.

Sofia H.

ŽIACI ZŠ TRENČIANSKE JASTRABIE V LITVE

V rámci programu Erasmus+ sme sa 13 žiaci z 8. a 9. ročníka v máji zúčastnili aktivít na partnerskej škole Kaunas Bernardos Brazdžionis School v Kaunase a navštívili sme aj hlavné mesto Litvy, Vilnius.

Na pobyt nás pripravili a viedli p. riaditeľ školy Mgr. Boris Jantolák a pán učiteľ Martin Janáč. Z našej obce sme sa pobytu zúčastnili dve žiačky a to ja, Laura Vetišková deviatačka a Sabína Kyselicová, ôsmačka. Program Erasmus + je podporovaný a financovaný Európskou úniou. Takto v skratke vyzeral náš program.

Nedeľa: V nedeľu sme prišli do Kaunasu, kde sme boli ubytovaní až do piatka. Po príchode sme sa išli poprechádzať a pozrieť si jeho centrum.

Pondelok: Ráno sme išli do školy v Kaunase, kde sme sa zoznámili so žiakmi, ktorí nás sprevádzali v ich škole ale aj po celom Kaunase. Po obede sme boli pozrieť ich pamiatky a pokračovali sme v spoznávaní Kaunasu.

Utorok: Taktiež sme boli ráno v škole, kde nám ukázali ich tradičný koláč s názvom Šakotis. Po škole sme išli do Národného múzea umenia Mikaloja Konstantinasa Čiurlionisa. A najväčší zážitok som mala z basketbalového zápasu, na ktorý sme sa išli pozrieť večer. Bola tam super atmosféra a keďže Litva má

basketbal ako národný šport, aréna bola zaplnená fanúšikmi. V Kaunase je najznámejší klub s názvom BC Žalgiris, ktorý hral proti klubu BC Lietkabelis. Hralo sa to v Žalgirio Arene čo je vlastne najväčšia krytá aréna v Pobaltí.

Streda: Navštívili sme ZOO a po jej prehliadke sme sa opäť vybrali do centra.

Štvrtok: Ráno sme sa rozlúčili so školou a so žiakmi, ktorí nás sprevádzali po celé 4 dni a išli sme sa pomaly zbaliť. Na druhý deň sme cestovali do Vilniusu. Piatok: Ráno sme išli na vlak a vystúpili sme vo Vilniuse, v hlavnom meste v Litve. Práve sa tam konal festival Pink Soup, čo je ich každoročný festival. Pink Soup je ružová polievka, ktorá patrí do ich tradičných jedál.

Sobota: Navštívili sme festival. Všetci tam boli v ružovom a vládla tam super atmosféra. Bolo tam veľa atrakcií, obchodov a stánkov s občerstvením ale aj so samotnou ružovou polievkou.

Nedeľa: Rozlúčili sme sa s Litvou a lietadlom sme odleteli do Viedne, odkiaľ sme autobusom pokračovali v ceste domov.

V Kaunase sme každé ráno mávali pár hodín v škole, kde si pre nás pripravili spoločenské aktivity a tam sme spolupracovali aj so žiakmi. Komunikovali sme iba po anglicky, ale naučili nás aj pár litovských slov. Prekvapilo ma, že začínajú školu o rok neskôr ako my a na ich škole je všetko menej prísne ako u nás. Ubytovanie a stravu sme mali v hoteli aj v Kaunase aj vo Vilniuse. No nám strava moc nechutila. Pobyt v Litve bol pre mňa veľkým zážitkom. Spoznala som nových ľudí, ich kultúru aj tradície. Všetci boli veľmi milí a pohostinní a na tento Erasmus budem dlho spomínať. Ak by som mala príležitosť, určite by som sa do Litvy ešte raz vrátila. A som veľmi vďačná, že som mala takúto príležitosť reprezentovať našu školu v zahraničí.

Laura Vetišková, žiačka ZŠ v Trenčianskom Jastrabí

NAŠA CESTA DO ČÍNY

V novembri minulého roka som mala spolu s folklórnym súborom Trenčan jedinečnú príležitosť navštíviť Čínu a reprezentovať tam Slovensko prostredníctvom našich ľudových piesní, tancov a krojov. Bol to zážitok, na ktorý budem ešte veľmi dlho spomínať. Zúčastnili sme sa medzinárodného folklórneho festivalu, kde sme mali možnosť predstaviť bohatstvo slovenskej ľudovej kultúry divákovi z rôznych krajín sveta. Veľmi nás potešil ich záujem a nadšenie z našich vystúpení. Bolo pre nás veľkou cťou reprezentovať nielen náš súbor, ale aj Slovensko. Navštívili sme aj dve významné čínske mestá – Šanghaj a Chengdu. Šanghaj nás očaril svojimi modernými mrakodrapmi, rušným životom a jedinečnou atmosférou veľkomesta. Chengdu nám zase umožnilo spoznať inú stránku Číny a jej kultúry. Počas celého festivalu nás spre-

vádzali dve mladé sprievodkyne, ktoré sa postupne stali takými našimi kamarátkami. Boli s nami počas programu, výletov aj spoločných aktivít a vždy nám ochotne pomohli, keď sme niečo potrebovali. Vďaka nim bol náš pobyt ešte príjemnejší a cítili sme sa vítaní. Veľmi peknou súčasťou zájazdu bolo aj stretnutie s účastníkmi z iných krajín. Počas festivalu sme sa spriatelili aj s mladými ľuďmi z USA, s ktorými sme sa stretávali najmä počas spoločných večerí a sprievodného programu. Hoci sme pochádzali z rôznych kútov sveta, dokázali sme si nájsť spoločnú reč a navzájom sa podeliť o svoje skúsenosti, tradície a zážitky. Jedným z najväčších zážitkov bola návšteva miesta, ktoré je domovom pre pandy. Mali sme možnosť vidieť tieto nádherné zvieratá naživo v ich prirodzenom prostredí. Pozorovali sme ich za oplotením

Hana Prochácková – druhá zprava

a sledovali ich správanie z bezprostrednej blízkosti. Pre mnohých z nás to bol splnený sen a určite jeden z najpamätnejších momentov celej cesty. Počas pobytu nás zaujalo aj to, aká odlišná je čínska kultúra od tej našej. Obdivovali sme veľké mestá plné svetiel, moderných budov a rušného života, ale zároveň sme mali možnosť spoznať aj miestne tradície a pohostinnosť. Napriek rozdielom sme si uvedomili, že hudba, tanec a úsmev dokážu spájať ľudí na celom svete. Pre mňa osobne bol tento zájazd výni-

močný aj tým, že som tak ďaleko od domova cestovala prvýkrát. Spočiatku som mala trochu obavy z dlhej cesty a z neznámeho prostredia, no veľmi rýchlo ich vystriedalo nadšenie z nových zážitkov. Mala som možnosť spoznať inú kultúru, navštíviť zaujímavé miesta a stretnúť ľudí z rôznych krajín. Táto cesta mi priniesla množstvo krásnych spomienok a skúseností, na ktoré budem ešte dlho spomínať.

Hana Prochácková

TETOVANIE

Farebné či čiernobiele. Nápis či 2D obrázok. Vyvoláva vášne medzi generáciami. Zatiaľ čo mladí ho milujú, starší krútia hlavou. Hovorí sa, že ten, kto sa dá raz tetovať, nikdy nezostane len pri jednom. Svoje o tom vie aj miestny tatér, majster Ľubomír Švončínár, občan našej obce, ktorý nám prezradil zopár zaujímavostí o svojom koníčku.

Ľuboš, ako si sa dostal k takému nezvyčajnému remeslu?

Zásahu majú na tom ľudia v mojom okolí, ktorí ma do toho tak povediac potlačili. Keď som kreslil portréty, trochu som pričuchol aj k technike so sprejom a známimi sa ma pýtali, či by som to nechcel posunúť ešte o level vyššie a skúsiť tetovanie.

Spomínaš si na svoje začiatky?

Áno, spomínam si na obdobie, keď som ešte pracoval v Anglicku. Tu sa to celé začalo. V malej izbe, v prenajatom byte a samozrejme moji prví klienti boli moji známi.

Na ktorú časť tela sa tetuje najhoršie a naopak najlepšie?

Dôležité je sa k miestu dostať a môcť ho polohovať, aby sa mi dobre pracovalo. Najlepšie sú z môjho pohľadu asi lýtka. Najhoršie sa tetuje krk spredu a z bokov (resp. hrdlo) z dôvodu tesného priestoru.

Čo si ľudia najčastejšie dávajú tetovať – akú časť tela a aký motív?

Najčastejšie si dávajú tetovať ruky – predlaktia, ra-

mená a celé „rukávy“. Momentálne sú častými motívmi zvieratá spojené s prírodou. Ale trend sa často mení. Odporúčam nechať si tetovanie prvooplánovo, ale dobre si motív premyslieť, aby v tom mali pre seba nejaký význam, lebo tetovanie je vyjadrením samého seba.

Bolí podľa teba tetovanie?

Hmm, či to bolí? To je častá otázka a hlavne, kde to najviac bolí. Nenazval by som to bolesťou, skôr je to cítiť ako štipanie alebo pálenie, pre niekoho to môže byť citlivejšie, resp. nepríjemnejšie, iným nie, je to individuálne. A to platí aj o časti tela, na ktorú sa tetuje.

Opíš v skratke proces tetovania a starostlivosť o tetovanie.

Samotný proces tetovania spočíva najprv v príprave a dezinfekcii miesta časti tela, kde sa bude tetovať. Potom sa otláča vzor, podľa ktorého sa bude tetovať. Tetovacie farby sa dostávajú pod kožu ihlami, niekoľkonásobnými vpichmi za sekundu. Samozrejme, dobrá starostlivosť o tetovanie po zákroku napomôže k výslednej kvalite. Kým je tetovanie „čerstvé“, miesto by sa malo udržiavať čisté a suché, hydratovať hojivým krémom, chrániť pred slnkom a inými škodlivými vplyvmi, vyhýbať sa miestam, kde hrozí riziko infekcie, aspoň do úplného zahojenia.

Čo ťa na tejto práci najviac baví?

Najviac asi to, keď vidím odo mňa odchádzať potetovaného a spokojného zákazníka.

Ako sa budúci klienti k tebe môžu dostať?

Najjednoduchšie cez sociálne siete, napr. cez môj súkromný facebook profil Ľubomír Švončinár alebo umelecký profil: LCS art. A takisto aj cez instagram: lcicinohs.

Ľuboš, ďakujeme za odpovede a prajeme ti veľa ďalších spokojných zákazníkov.

Jitka Šprtková

POĎAKOVANIE PRI ODCHODE DO DÔCHODKU

Touto cestou chceme úprimne poďakovať pani Janke Muchovej, redaktorku, grafičku a edičnej pracovníčku Trenčianskeho osvetového strediska, za dlhoročnú spoluprácu, trpezlivosť, ústretovosť a hlavne profesionalitu pri tvorbe (redigovaní) našich obecných novín.

Pani Janka sa totiž rozhodla odísť na zaslúžený odpočinok. Do novej životnej etapy jej prajeme najmä pevné zdravie, veľa radosti v kruhu svojej rodiny, zaslúženého pokoja a oddychu.

Redakčná rada

Štatistika úkonov obce za rok 2025

NÁZOV KONANIA	POČET	NÁZOV KONANIA	POČET
Stavebné povolenia	4	Osvedčenie podpisov	183
Kolaudačné rozhodnutia	5	Prihlásenie k trvalému pobytu	27
Ohlásenie drobnej stavby	15	Daňové rozhodnutia - z toho právnické osoby	535 18
Pridelenie súpisného čísla	7	Vyrubenie poplatku za KO - z toho právnické osoby	450 8
Vydaných Rybárskych lístkov	15	Faktúry za spotrebu vody	411
Osvedčenie listín	28		

PILATES NIE JE LEN CVIČENIE JE TO CESTA K PREŽITIU KVALITNÉHO A ZDRAVÉHO ŽIVOTA

Keď som sa dozvedela, že bude prebiehať kurz pilatesu, hneď som sa „bežala“ prihlásiť. Takáto aktivita mi v našej obci veľmi chýbala. A nielen mne...

Ženy v rôznych životných fázach – mamičky, slečny, zrelé dámy, s dychtivou túžbou urobiť niečo pre seba, pre svoje zdravie sa stretli v telocvični ZŠ, kde nás privítala naša inštruktorka Mgr. Lenka Hanáková (Hrbáčiková), rodáčka z našej obce. Svojim milým ale zároveň profesionálnym vystupovaním, podporou a motiváciou si nás ihneď získala. Nemohli sme sa dočkať, kedy už začneme cvičiť, no najskôr sme museli absolvovať aj trochu teórie, aby sme vedeli, čo nás čaká...

Pilates sa zameriava na aktiváciu hlbokých brušných svalov, panvového dna a svalov okolo chrbtice. Podporuje flexibilitu, rovnováhu a celkové držanie tela. Hlboké nádychy a výdychy pomáhajú okysličiť svaly a uvoľniť napätie. Je ideálny pre všetky vekové kategórie... dobre, super, teóriu máme za sebou, ideme cvičiť!

A tak sme začali... s radosťou, bez stresu, s láskavými radami či usmerneniami našej milej pani inštruktorky. Ani by ste neverili, ako také obyčajné ženské, priateľské prostredie dokáže urobiť zázraky... cvičenie sa zrazu mení na čas venovaný len sebe, kde človek zrelaxuje, dobije energiu a urobí niečo skvelé pre svoje telo. Chcela by som už len poďakovať inštruktorku Lenku a všetkým dievčatám, že som mohla byť súčasťou tejto super športovej komunity. Dúfam, že s podobnými aktivitami sa budeme stretávať čo najčastejšie.

JP

A tu je niekoľko názorov kolegýň, prečo začali s pilatesom:

Ja som sa o pilatese dozvedela od mojej nevesty a keď začal nový kurz, hneď som sa prihlásila, aj keď nepatrím medzi najmladšie. Vždy sa teším na každú hodinu, vypadnúť z domáceho stereotypu, odbúrať stres, precvičiť telo, aj keď nám Lenka dáva zabráť a teším sa aj na „dámy“, ako nám Lenka hovorí.

Renáta

Ja som rada za možnosť cvičiť blízko môjho bydliska. Máme tu málo podobných aktivít, preto som sa ihneď prihlásila. Pilates je veľmi fajn, precvičím cele telo a je to hodinka len pre mňa, kedy vypnem hlavu a venujem sa samej sebe, naviac sa stretávam s fajn dievčatami.

Martina

Ja som sa rozhodla urobiť niečo pre svoje zdravie. Pilates mi maximálne vyhovuje. A okrem iného, človek sa zoznámi s novými ľuďmi. V tejto našej skupine sme sa stretli fajn ženy a samozrejme aj pani Lenka, naša inštruktorka, vždy urobí perfektnú atmosféru, aj keď je to niekedy riadny „zaberák“.

Ivana

SUMÁR JARNEJ ČASTI SEZÓNY 2025/2026

Počas zimnej prestávky sa naše mužstvo snažilo naladiť formu a kondíciu na jar-nú časť sezóny, aby sme zabojovali o čo najlepšiu pozíciu na konci sezóny. Okrem náročných tréningov naše mužstvo absolvovalo aj sústredenie na Duchonke, aby okrem dobrej kondičky zocelili aj kolektív. Poďme sa teda pozrieť ako naše mužstvo uspelo v jarnej časti sezóny.

Muži, pôsobiaci v 8. lige SEVER, chceli v jarnej časti čo najviac zabojovať a vylepšiť 4. miesto, ktoré si vybojovali počas jesennej časti. Toto ťaženie sa dá nazvať úspešným, nakoľko po odohraní všetkých 22 zápasoch sme skončili na 3. mieste s bilanciou 15 výhier, 2 remízy a 5 prehíer a s pozitívnym skóre 66:39. Dá sa povedať, že sme sa konečne vrátili ku starým časom, keď sa ku nám na ihrisko báli chodiť hrať aj mužstvá zo špice tabuľky, nakoľko tento rok sme na domácom štadióne neokúsili horkosť prehry, ba ani remízy, a ukončili sme sezónu s 11 domácimi víťazstvami.

Naším najlepším strelcom sa stal Peter Kúdela, ktorý skóroval počas sezóny 18-krát a v celkovej tabuľke strelcov sa umiestnil na druhom mieste. Ďalšími strelcami, ktorým sa počas sezóny darilo boli Michal Červený s 13 zásahmi a Martin Žák s 11 gólmi.

V tomto ročníku sme mali dvojité zastúpenie v ideálnej jedenástke sezóny, keď sa tam prebojovali naši hráči Michal Červený a Jakub Petřík. Napísali o nich aj nasledovné:

Michal Červený – skúsený borec, ktorý na začiatku sezóny prišiel do domovského klubu, aby pomohol mužstvu svojim prehľadom a skúsenosťami z vyššej ligy. Zaradil sa do stredu zálohy, kde svoje skúsenosti z vyšších zahraničných líg využil naplno. Odoberanie lôpt súperovi a následne prihrávky za súperovu obranu sú hlavnými črtami navrátilca do dubovského futbalu. Svoje skúsenosti preniesol aj do tréningového procesu, keď viedol tréningy.

Jakub Petřík – hráč, ktorý predstavuje symbol nezlomnosti a bojovnosti. Jakub ako stopér, neraz privádzal súperových útočníkov do zúfalstva, keď svojou rýchlosťou a tvrdou hrou odoberal často aj zdanlivo stratené lopty. Hráč, ktorý dokáže zahrať na hociakú pozíciu (dokonca aj ako brankár) prináša do kabín istotu, že keď aj vypadne nejaký hráč, môžeme sa naňho spoľahnúť, že vždy vydá zo seba maximum, či už bude ako obranca alebo útočník.

Dorast a žiaci túto sezónu v našom klube nemajú zastúpenie, preto som rád, že chalanov, ktorých futbal stále baví, hrajú aspoň prostredníctvom hosťovania v Trenčianskom Jastrabí.

Celkovo hodnotím túto jar-nú časť sezóny za úspešnú. 3. miesto je skvelým výsledkom pre celý dubovský futbal. Nie všetky zápasy vychádzali podľa predstáv, ale som hrdý na chalanov, ktorý sa nevzdávali a aj za nepriaznivého stavu zabojovali a dokázali to obrátiť. Myslím, že keby sme vždy nastupovali v plnej sile, dokázali by sme potrápiť akékoľvek mužstvo.

Nie vždy sa však dá hrať každému s chalanov, a preto musíme byť radi, že futbal v našej obci ešte stále funguje, nakoľko aj väčšie dediny ako je Dubodiel, už neexistujú na futbalovej mape. Túto sezónu nastúpilo za naše mužstvo 25 hráčov, čiže základňu máme dosť širokú. Stále si však myslím, že v Dubodieli máme množstvo chalanov a chlapov, ktorí by sa mohli pridať ku nášmu mužstvu. Takže ak tieto riadky číta niekto, kto by sa chcel pridať do nášho mužstva, dvere má otvorené.

Ďalšia sezóna je za nami, preto teraz treba poďakovať všetkým, ktorí sa zapríčinili o úspešnú sezónu.

Veľká vďaka patrí všetkým hráčom a trénerom, že v každom zápase vydali zo seba maximum a svojimi výkonmi reprezentovali našu dedinu. Veľakrát sa na ihrisko postavili aj so zraneniami, avšak aj tak sa snažili podať čo najlepší výkon, aby sa Dubodiel radoval z výhry. Túto sezónu sme mali počas každého zápasu relatívne dosť hráčov, preto dúfam, že aj nasledujúca sezóna bude v tomto smere úspešná. Vďaka patrí aj chalanom, ktorí dlhšie nebehali po ihrisku, avšak, keď videli, že by nás malo ísť málo na zápas, obetovali sa a išli pomôcť odohrať zápas. Niekedy to bolo aj cez bolesť a následnú svalovicu na celý týždeň, avšak o to je to viac potešujúce, že stále je tu množstvo chlapov, ktorým dubovský futbal nie je ukradnutý. Taktiež chcem spomenúť a poďakovať chalanom, ktorí už nebývajú v našej obci, avšak si nájdu v nedeľu čas a prídu na zápas aj z ich terajšieho bydliska.

Poďakovať by som chcel aj fanúšikom, ktorí prišli hráčov povzbudiť počas celej sezóny. Nie vždy to boli vydatené zápasy, ale fandiť treba aj keď sa prehráva.

Nakoniec by som sa chcel v mene nášho futbalového klubu poďakovať obecnému úradu, sponzorom a všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispievajú k chodu klubu. Nie je to vždy jednoduché nájsť si trochu voľného času, avšak títo ľudia si ho vždy našli a svojou „troškou“ pomohli, aby klub dokráčal ku koncu ďalšej sezóny.

Ešte raz veľká vďaka všetkým.

Športu zdar, futbalu zvlášť.

LISTY • Vydáva: Obec Dubodiel, 913 23 Dubodiel č. 33 • IČO: 00311537 • e-mail: obecnyurad@dubodiel.sk
• www.dubodiel.sk • Redakčná rada: Mgr. Ľudmila Šťastná, Mgr. Anton Prechádzka, Jitka Petříková
• Tlač: Leoprint, s.r.o., Trenčín • EV 5191/15 • ISSN 1339-9209 • Vychádza 2-krát ročne
• Náklad: 400 výtlačkov • Vydané: júl 2026

